

عنوان مقاله:

بررسی جوانه زنی بذر و رشد گیاهچه سماق (*Rhus coriaria L.*) تحت تاثیر تیمارهای سرمادهی، هورمون جیبرلین و نوع توده

محل انتشار:

نخستین همایش ملی فناوری تولید و پس از برداشت گیاهان باغی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نجمه سادات موسویان اول - دانشآموخته کارشناسی ارشد، گروه علوم مهندسی باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

سعید دقیقی - عضو هیئت علمی گروه علوم و مهندسی باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

حسن بیات - عضو هیئت علمی گروه علوم و مهندسی باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از این آزمایش بررسی میزان جوانه زنی بذر سماق تحت تاثیر تیمارهای سرمادهی، هورمون جیبرلین و نوع توده بود. آزمایش به صورت فاکتوریل بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی با 4 تکرار انجام شد. فاکتورهای آزمایش شامل سرمادهی در سه سطح: بدون سرمادهی، سرمادهی در دمای 4 درجه سانتیگراد به مدت 2 ماه، سرمادهی در دمای 4 درجه سانتیگراد به مدت 3 ماه، هورمون جیبرلین در چهار سطح یا غلظتهای 0، 100، 200، 400 پی پی امو نوع بذرتوده های مناطق شیراز، کاشان، گناباد و کردستان بود. نتایج نشان داد که بیشترین طول ریشه چه در تیمار سرمادهی مربوط به سرمادهی 4 درجه به مدت 3 ماه بود که سبب افزایش 8/2 درصدی نسبت به شاهد شد. بهترین مدت سرما برای صفت وزن خشک ساقه چه 3 ماه بود که افزایش وزن 17 درصدی نسبت به شاهد داشت. توده شیراز با 0/056 گرم بیشترین وزن خشک ساقه چه در میان توده ها دارا بود. همچنین در سطح 400 پی پی ام هورمون جیبرلین بیشترین سرعت جوانه زنی 54/4 درصد افزایش نسبت به شاهد) مشاهده گردید. توده شیراز بیشترین سرعت جوانه زنی را نسبت به دیگر توده ها دارا بود. مصرف تمامی سطوح هورمون جیبرلین سبب افزایش بنیه بذر شد ولی سطح 400 پی پی ام تاثیر بیشتری داشت. در این آزمایش مشخص شد که هورمون جیبرلین در سطح 400 پی پی ام و سرمادهی بمدت 3 ماه بیشترین تاثیر را بر صفات جوانه زنی و رشدی دارا بود.

کلمات کلیدی:

بیوماس، درصد جوانه زنی، رشد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1533179>

